

hvilken aabenbart heller ikke har den Berettigelse efter Procentstykket som efter Continuentstykket. Derimod have vi bibeholdt Forslaget i Landstingsudkastets § 14, næstsidste Passus, om Ret til at paalægge almindelige formelle eller reelle Mangler ved Skatteansættelsen for Overskattecommissionen, og vi have endog troet ikke med Landstinget at burde lade denne Ret være afhængig af vedkommende Ministers eller Amtsråds Bedømmelse af, hvorvidt der er Anledning til at underkaste Spørgsmaalet Overskattecommissionens Prøvelse.

§ 24, første Punktum, have vi som Strafkarpeelse tilføjet Bekendtgørelse i vedkommende Stiftsavis af dens Navn, der mod bedre Vidende meddeler de i Paragraphen betegnede urigtige Oplysninger, hvortil vi i sidste Passus have troet at burde foreslaae en i Samklang med § 66 i den almindelige borgefærdige Lov af 10de Februar 1866 staaende Begrænsning af det Strafsvar, som kan gøres gjældende mod et Dødsbo.

Sluttelig have vi tilføjet 2de nye Paragrapher (26 og 27), hvis Indhold formeentlig ingen videre Motivering vil behøve.

I Henhold til det Foranførte indstiller altsaa Udvalgets Fleertal til Thingets Bedømmelse følgende

Forslag til Lov

om

en Indkomstskat.

§ 1.

For 2 Aar, fra 1ste April 1867 at regne og indtil 31te Marts 1869, udredes i Indkomstskat aarlig $1\frac{1}{4}$ pCt. af al skattepligtig Indtægt efter Reglerne i denne Lov.

Rongen fastsætter i Overensstemmelse med Lovens Grundsætninger den Indkomstskat, som Kongehuset's Medlemmer have at bde.

§ 2.

Indkomstskatten svares af al Indtægt, bestaaende i Penge eller Gjenstande af Pengeværdi (herfra dog undtaget den Formuesforøgelse, der hidrører fra Arv eller Forfald paa Arv), som anvendes enten til egen eller Families Underhold, Nytte eller Behagelighed, eller til Udvidelse af Næring eller Drift, eller til Formues Forøgelse, herunder indbefattet Livrente, Overlevelsesrente eller lignende Forsørgelse for Vedkommende selv eller Andre, saa og til Gaver, til Understøttelser og deslige.

Skattepligtig er saaledes navnlig Indtægten:

- a) af Algerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring saa og af Alt, hvad der er oppebaaret eller at ansee som Bederlag for Arbeide, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;
- b) af Vortforpagtning, Vortfæstning eller Udleie af rørligt eller urørligt Gods; den Leilighed, en Eier selv har beboet, beregnes som Indtægt for ham efter den Leie, som han ved Udleie deraf maatte have kunnet faae;
- c) af et Embede eller en Bestilling, saasom Gage, Sportler, Naturalhjælper eller Emolumenter, ligesom af Apanage, Pension, Vartpenge, Klosterhævnning, Livrente, Aftægt, Gaver, Understøttelser o. s. v.;
- d) af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Actier og andre inden- og udenlandske Pengeeffecter, saa og af Capitaler, der have været udlaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forfkrivning.

Ved al Indtægt, der hidrører fra Næringsbrug, fradrages de Udgifter, som have fundet Steb for at holde Næringen i Gang (Driftsomkostninger); hertil henregnes dog ikke, hvad der er anvendt til egen og Families Underhold og Betjening, med Undtagelse af, hvad der godtgøres ved Familienmedlemmernes personlige Arbeide at være besparet i Driftsomkostninger. Fra den Indtægt, som høves ved Embedsgage, maae de Udgifter til Contoirhold m. v. fradrages, som Embedets Beskrivelse har medført, ligesom de Pensioner